

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Olim diaconos dispensationem thesauri ecclesiastici habuisse, curamque pauperum eisdem in commune concreditam fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE E L E M O S Y N A.

quis fidelis habet uiduas, sufficienter tribuat eis, ut non grauetur quo ueris uiduis sufficere possit. Augustinus in Psal. 103. Ipse dominus loculos habebat quo mittebantur necessaria, & possidebantur nummi, propter usum eorum qui cum illo erāt, & eius: non em̄ cum dicitur esuriuit Iesus, Euāgelista mentitur: Voluit esurire propter te, ne tu esurias in illo, quia pauper factus est cum esset diues, ut illius paupertati nos ditaremur. Habuit enim loculos, et dictum est de quibusdā fœminis religiosis, q̄ ambulabant, qua ibant pedes eius, euangelizantur, & ministrabant ei de substantia sua. Nominantur ille mulieres in euāgelio, ubi erat quædam etiam uxor cuiusdā Chuze procuratoris Herodis. Pius papa, Prædia diuinis usibus tradita quidam humanis usibus applicant, & deo nostro cui data sunt, ea subtrahunt, ut sibi inseruiant, quapropter ab omnibus illius usurpationis cõtumelia depellenda est, ne si prædia usibus secretorum cęlestium dicata, à quibusdam irruentibus uexentur: quod si quis præsumpserit, ut sacrilegus iudicetur, 12. quæstione secund. Prædia. Ex Canonibus Apostolorum. Sunt manifestæ res propriæ episcopi (si tamen habent res proprias) & manifeste dominicæ, ut potestatem habeant de proprijs rebus, episcopus moriens (sicut uoluerit, & quibus uoluerit derelinquere) ne sub occasione ecclesiasticarum rerum, ea quæ episcopi esse probantur, interdicanur, 12. quæstione prima. Sint.

Olim diaconos dispensationem thesauri ecclesiasticæ

DE ELEEMOSYNA.

*ei habuisse, curamque pauperum eisdem in commune
concreditam fuisse.*

TAmetsi diaconias uocabulum latã habet si-
gnificationem, specialiter tamẽ diaconos scri-
ptura nũcupat, quos eleemosynis dispẽsandis
prẽficit Ecclesia, & uelut publici pauperum erarij
œconomos constituit, quorum origo, institutio, ac
functio à Luca in Actis describitur. Cum em̃ mur-
mur à Græcis excitatũ esset quod in ministerio pau-
perum, eorum uiduæ negligenterentur, Apostoli ex-
cusantes se non posse sufficere utrique muneri, &
prædicationi uerbi, & mensarum ministerio, petie-
runt à multitudine, ut sibi eligerent uiros proba-
tos septem, quibus id operis demandarent. En dia-
conorum officium, pauperum curam gerere, illisq̃
ministrare, unde & nomen habent. Sic enim uocan-
tur, quasi ministri. Subijcit deinde Lucas eorũ in-
stitutionem, Quos elegerant, inquit, constituerunt
in conspectu Apostolorum, & orantes, imposue-
runt illis manus. Utinam uero tales diaconos ho-
die haberet ecclesia, quibus sanctam istam prouin-
ciam demandaret. Origines in Matthæum tracta-
tu 16. Diaconi autem qui non bene tractant ecclesi-
asticarum pecuniarum menses, sed semper de eis frau-
dant, & ipsas quas dispensant, non secundum iusti-
ciam dispensant, & diuites fiunt de rebus pauperũ,
ipsi sunt nummularij pecuniarum menses habẽtes,
quas Christus euertit. Quoniam autem mensis ec-
clesiasticarum pecuniarum diaconi præ sunt, docent

DE ELEEMOSYNA.

nos in Actibus suis Apostol: Cum factum fuisset, inquit, murmur Græcorum ad Hebræos, eo quod despicerentur uiduæ eorum in ministerio quotidiano, dicentes: Non est bonum relinquentes uerbum dei ministrare mensis. Eligite ergo ex uobis septē, quos constituamus in hunc usum: nos autem uerbo dei intenti erimus. Episcopi autem, & presbyteri, quibus creditæ sunt cathedræ, qui tradunt ecclesias quibus non oportet, & constituunt principes quos constituere non expedit, ipsi sunt qui uendunt columnas, quorum cathedras Christus euertit. Actorum 6. Non est æquum nos derelinquere uerbum dei, & ministrare mensis, & quæ sequuntur. Qua de re plenius qui uelit edoceri, Ambrosiū legat in officijs, ubi agit de sancto Laurentio, & factum sibi satis haud dubie fatebitur.

Opibus ecclesiæ in usum pauperum peculiariter relictis inopes esse iuuandos.

Bernardus in tractatu de colloquio Simonis & Iesu ca. 9. Sane patrimonia pauperum sunt facultates ecclesiarum, & sacrilega crudelitate eis surripitur, quicquid sibi ministri & dispensatores, non utique domini, ultra uictum accipiunt & ustitum. Non enim ordinauit deus ijs qui euangelio deseruiunt, de euangelio quærere diuitias & ornatum, sed sumere (ut ait apostolus) ex eo uictum. Si ergo illi ex rebus suis pauperibus Christi non erogant, æterni iudicis sententia damnabuntur: quanto magis qui auferunt pauperibus, quæ non dederunt. Bernardus in tractatu de colloquio Simonis & Iesu